

[Finansministeren.]

et samarbejde, en forhandling, i gang, hvorunder man fra det radikale venstre gav tilslutning både til ophævelse af kapitalbindingen og til en revision af afskrivningsreglerne. Selv om de radikale på et bestemt punkt, om nedskrivning af køb på bindende kontrakter, tog afstand, gik de i øvrigt ind for det, og så er det da helt forkert at prøve på at fremstille det således, at her er det altså det røde kabinet, der med vold og magt vil føre sine ideer igennem.

Nej, regeringen har, vi har, og jeg har lov til at sige, at også jeg som finansminister har gjort alt, hvad vi kunne, for at få en reel forhandling i gang, men det har vi altså ikke fået. Og hvorfor har vi ikke fået det? Det er jo spørgsmålet. Er det ikke rigtigt, når jeg siger, at det, der i virkeligheden har interesseret venstre og de konservative i skatteforhandlingerne, ikke så meget har været at få en reform igennem, der kan gavne danske lønmodtagere og dansk erhvervsliv også, men det har været ud fra taktiske hensyn at skabe en situation, der kunne gøre det umuligt for regeringen.

Jeg står her med en artikel, en meget interessant artikel, som hr. Poul Hartling for nylig skrev i Berlingske Tidende. Den er ikke mindst interessant derved, at hr. Poul Hartling her for første gang afslører et meget vigtigt punkt i skattereformforhandlingerne, nemlig dette, at det, der i virkeligheden førte til den såkaldte håndfæstning, ikke var nogle, hvad skal vi sige, improviserede udtalelser under en skattereformforhandling, hvor venstres og de konservatives ordførere, sådan som man har sagt det til os, rejste nogle problemer i en debat. Det fremgår ganske klart af denne artikel og af hr. Poul Møllers svar — det fremgår også, at hr. Poul Møller ikke var særlig glad for, at hr. Poul Hartling havde nævnt det — at der har været hemmelige forhandlinger mellem venstre og de konservative om dette problem på et tidspunkt altså, hvor vi stod over for at kunne have gennemført en skattereform. Må jeg minde om, hvad hr. Hilmar Baunsgaard sagde på det tidspunkt efter sammenbruddet af disse forhandlinger.

Hvad står der så her, hvis jeg må citere af hr. Poul Hartlings artikel i Berlingske

Tidende? Hr. Poul Hartling siger om samarbejdet mellem V og K:

„Vi“

— altså V og K —

„førte en fælles skattepolitik op til sammenbruddet af skatteforhandlingerne sidste sommer. Vor linje blev aftalt i et fællesmøde.“

Og hr. Poul Møller siger det i et svar næsten tydeligere endnu:

„Først da det radikale landsmøde i maj i fjor havde skuffet venstres forventninger, afholdtes der et VK-møde om de løbende skatteforhandlinger. Hr. Poul Hartling har omtalt dette møde, og jeg føler ingen trang til at føje noget til.“

Altså, først efter at det radikale landsmøde havde været afholdt, det var vist den 9. maj i fjor, kunne man finde sammen. Jeg skal i øvrigt ikke blande mig i, om V og K vil finde sammen, det må de gerne for min skyld, men det, som er afgørende, det, som er konklusionen, er jo, at det var en bevidst aftale, at man skulle fremsætte disse krav til regeringen. Det var jo den 10. maj, der skulle afgives svar, og det var den 10. maj, repræsentanterne for venstre og de konservative mødte op i skattereformudvalget med den såkaldte håndfæstning, som altså ikke var aftalt. Det fremgår jo ganske klart, hvad det er for en politik, venstre og de konservative har lagt op til eller har søgt gennemført under drøftelserne i de år, vi har haft skatteforhandlinger.

Ja, hr. Poul Sørensen må gerne le. Jeg kan huske, at da jeg var økonomiminister, sad hr. Poul Sørensen under skatteforhandlingerne ved bordet med korslagte arme. Vi troede, at det var overstået, da vi sidste år i foråret forhandlede om disse ting; vi troede virkelig, at forhandlingerne mellem venstre og de konservative og forhandlingerne mellem venstre og de radikale havde ført til det, man kaldte for en optøning af situationen, at der var muligheder for en skattereform. Men det er da dokumenteret nu, at det var der aldeles ingen muligheder for. Der var hemmelige forhandlinger mellem V og K, regeringen skulle ikke have den triumf at gennemføre denne skattereform. Og så snakker de samme partier, som har lavet det dér, om, at vi prøver på at dele op her i folketinget!

Vi har søgt at få et flertal for vor skatte-